

НЕРВИРА МЕ КАД...

Већ дуже време се дружим са једном другарицом. Она је председник нашег одељења. Кад она нешто предложи сви то прихвате, као да се плаше ње, а онда дођу мени и кажу како је безобразна.

И ја им кажем да и ја желим да сви у одељењу заједнички доносимо одлуке. Ја се стално буним, али не вреди, кад је остали слушају.

Пред 8. март договарали смо се за поклон учитељици. Причали смо о томе да јој купимо књигу о цвећу. На састанку одељенске заједнице она је предложила да купимо слику. Инсистирала је да се купи оно што је она замислила. Сви су ћутали и на крају пристали на оно што је она рекла. Ја сам се изнервирала и све јој рекла шта су други рекли о њој и како би волели да се одлучује. Очекивала сам да ће ме остали подржати. Они су ћутали. Нисам могла да верујем.